

Tillbedjan

Januari är bönemånad i Filadelfia. I år vill vi sätta fokus på den typen av bön som vi ibland kallar tillbedjan. I förkunnelsen kommer vi att tala om tillbedjan utifrån Uppenbarelseboken.

Uppenbarelseboken är en speciell text. Det är ett kedjebrev från Johannes till sju församlingar i dagens Turkiet. Johannes själv sitter fängslad för sin tro, och många av församlingarna börjar uppleva ett ökat tryck, från den romerska övermakten men också från synagogorna som i högre utsträckning börjar betrakta de kristna som något annat, och kasta ut dem ur sina gemenskaper. Mitt under detta yttre tryck kommer det dessutom spänningar internt i församlingarna med olika falska lärare som förvirrar församlingarna.

Mot denna bakgrund av förföljelse, motgångar och lidande får Johannes en märklig vision av Jesus. En vision som han vill dela med sig av till de sju församlingarna för att ge dem tröst och mana till uthållighet. Det är en vision där han bjuds upp till himlen, till Guds tronsal. Precis som när man flyger, är det som att han får ta sig över molnen. Oavsett hur molnigt, regnigt och disigt det är nere på marken så lyser alltid solen där uppe så att ovasidan av molnen förvandlas till ett gyllene skimmer. Så blir det nu också. Gud visar Johannes hur han har koll på allting. De kristna kommer att få lida för en tid, och de världsliga makterna kan verka mäktiga, men det är Gud som har all makt i sin hand. Och ytterst sett är det han som kommer att driva historien framåt till den punkt som han har bestämt för den.

Utifrån den visionen visar Gud sedan för Johannes hur historien kommer att utvecklas. Det blir en vision som ofta har blivit svår och snårig för oss kristna i senare tider att förstå. En vision som har lett till bråk om tolkningar i obskyra detaljer. Men det som står klart för alla är att tillbedjan står i centrum av den berättelsen.

När Johannes bjuds upp till tronsalen möts han av en fantastisk scen av tillbedjan inför Guds tron. En tillbedjan som vänds till Lammet. En tillbedjan som har en vision – att en dag ska en enorm skara människor, av alla folk, stammar, länder och språk tillbe Gud tillsammans i rena vita kläder!

Tillbedjan är verklighetsterapi. När vi tillber inbjuds vi att kliva in i verkligheten så som den verkligen ser ut. Ut ur våra egna universum – där allt kretsar runt oss, runt våra framgångar och våra problem – in i den verklighet som inte bara kretsar runt Kristus, utan som helt och hållet rör sig och existerar och har sitt ursprung och sitt mål i Honom.

Tillbedjan är det yttersta målet för hela skapelsen och det är meningen med våra liv. När vi tillber Gud finner vi vår rätta plats, vi mättar vår djupaste längtan och utrustas med en Guds kraft. Men tillbedjan går inte att reducera till ett medel. Tillbedjan är målet och det pris som hela skapelsen löper för att vinna.

Vi som församling bjuds därför in till att delta i en dubbel rörelse. En rörelse där vi får träda in för Guds tron i himlen. Men en rörelse där vi samtidigt får bjuda in den himmelska tronsalen till att breda ut sig i vår värld, i vår stad, och i vår vardag.